Ngan xua huong boi - 10

Ngàn Xưa Hương Bội

Ngan xua huong boi - 10

Vietnamese, with Unicode Times font

Ngàn xưa hương bối

Tỳ kheo Giới Đức

(Minh Đức Triều Tâm Ảnh)

[10]

KHỔ HẠNH LIM DIM MẮT

-ooOoo-

C ó một con giả can vì nạn lửa rừng nên đầu và thân thể bị cháy trụi, nó sống lang thang vất vưởng, xanh xao vì đói rét.

Hôm kia, nó thấy một đàn chuột lớn, buổi sáng đi ra từ hang động, buổi chiều từ cánh rừng trở về. Giả can nghĩ: "Những bậc ẩn sĩ ở Tuyết Sơn, họ cắt tóc hoặc bện tóc, mặc áo bằng vỏ cây hoặc da thú. Họ lim dim mắt, chống gậy tới lui với căn thanh tịnh. Xung quanh đấy không bao xa, các loài thú hiền lành chạy nhảy leo trèo, chơi các trò chơi với vợ và con của chúng mà không sợ hãi. Ta sẽ làm một bậc ẩn sĩ khổ hạnh sư, chống gậy, lim dim mắt để ăn cả đàn chuột này."

Nghĩ thế xong, giả can kiếm vỏ cây làm y, bẻ trúc làm gậy. Nó đến không xa hang chuột bao nhiêu, leo lên tảng đá, đứng một chân, quay mặt về hướng đông, há miệng ra và lim dim mắt.

Chỉ một hôm thôi là đàn chuột đã biết đến sự có mặt của "bậc ẩn sĩ". Chuột chúa nghĩ đây là người tu hành có giới hạnh, bèn tìm đến và kính trọng hỏi:

- Thưa tôn giả, tôn giả tên là gì?

Giả can lim dim mắt, mỉm cười hiền lành:

- Người ta thường gọi tôi là "Ẩn Sĩ Khổ Hạnh Sư", nhưng tên thật của tôi là "Đại Trí"!

Chuột chúa thấy tâm mình mát mẻ vì gặp được vị chân tu, bèn hỏi tiếp:

- Sao tôn giả không đứng bốn chân mà lại đứng một chân, không mỏi sao?

Giả can than dài:

- Ôi! Với giới đức và trí đức của tôi mà đứng cả bốn chân thì quả địa cầu ác uế, bất tịnh này làm sao mà chở nổi? Vì thương xót quả đất, thương xót chúng sanh mà bần đạo phải hy sinh chịu mỏi một chút vậy.

Chuột chúa khởi tâm tịnh tín, lại hỏi:

- Tại sao tôn giả lại đứng há miệng?

Giả can mở giọng từ bi:

- Ôi, tội nghiệp thay chúng sanh! Nó ở đầy trong hoa quả, nó ở đầy trong nước suối, nước khe, nó ở đầy trong thịt sống và chín. Vì sanh mạng của các loài hữu tình nên bần đạo phải nuốt gió mà sống vậy, chẳng cần ăn uống cái gì khác.

Chuột chúa quỳ xuống đảnh lễ giả can, thốt lên:

- Lành thay, bậc đại từ bi, lành thay!

Giả can xua tay:

- Đừng, đừng nên gọi thế. Dẫu bần đạo xứng đáng được danh xưng là bậc đại từ bi, nhưng cũng đừng nên tán thán quá lắm! Sự tán thán dễ sanh kiêu mạn. Kiêu mạn làm ô uế tâm, là pháp chướng ngại cần phải xa lánh. Ngươi không phải là bậc trí tuệ nên ngươi không thấy, không biết, ta cũng hỷ xả cho.

Chuột chúa hoan hỷ quá sức lại hỏi:

- Tại sao tôn giả lại lim dim mắt?

Giả can cất giọng não ruột:

- Than ôi! Thế giới ngũ trần đầy những tanh hôi hạ liệt. Thế nhưng đống phân thối kia vẫn là vật thực ngon lành cho lũ dòi bọ. Ta hổ thẹn với chính mình, hổ thẹn với hạnh khước từ, há nào lại dám giải đãi không lim dim mắt để thu thúc lục căn cho thanh tịnh? Ngươi cũng nên biết thế để hạnh phúc lâu dài cho ngươi về sau!

Chuột chúa lại quỳ xuống đảnh lễ năm vóc sát đất, thành kính ngước lên hỏi tiếp:

- Còn tại sao tôn giả lại quay mặt về hướng đông?

- Hướng đông là hướng của mặt trời, của ánh sáng. Thế giới vô minh, tối tăm, mù lòa phải cần có ánh sáng trí tuệ, ánh sáng chân lý, ánh sáng từ bi và tình thương soi đường, chỉ nẻo. Bởi vậy, bần đạo đảnh lễ ánh sáng, đảnh lễ mặt trời. Ngươi tới đây hỏi đạo nơi bần đạo, cũng đã không đảnh lễ ánh sáng, đảnh lễ mặt trời rồi đó sao?

Với cách trả lời như thế, giả can làm cho chuột chúa thỏa lòng, vừa dạ.

Từ đấy về sau, buổi sáng và buổi chiều, chuột chúa đều dẫn đàn chuột đến hầu "vị ẩn sĩ giả can", nghe pháp, đảnh lễ dưới chân rồi ra đi.

Giả can, trong khi ấy, nhanh như cắt, chụp con chuột đi sau cùng, không cho một tiếng kêu nào được thoát ra, xé từng tấm thịt rồi nhai nuốt ngon lành. Sau đó, nó chùi máu và lông đầy miệng, nằm ngủ một giấc no nê, tính toán đúng giờ, bật dậy, đứng lại một chân, há miệng ra, lim dim mắt, quay mặt về hướng đông.

Thời gian trôi qua, đàn chuột ít dần, chúng bàn tán với nhau:

- Lúc trước, cái hang như động trời này không đủ chứa chúng ta. Chúng ta đứng không có kẽ hở. Nay nó lỏng lẻo. Như vậy, cái hang không đầy. Tại sao lại thế?

Đàn chuột cử một con lên cái hang phía trên cao, trình bày lại sự việc với chúa của chúng.

Chuột chúa xuống tận nơi nhìn ngắm, quan sát, suy nghĩ: "Rõ ràng là đàn chuột bị kẻ thù nào đó âm thầm sát hại. Ta sẽ tìm ra lý do này vì sanh mạng của phần đông, vì sự an toàn của đồng loại. Nhưng bu?i sáng, buổi trưa, buổi chiều, trên đường đi, tại chỗ ăn và uống không gặp bất cứ một kẻ thù nào. Ta chỉ gặp một kẻ, nói chuyện lâu với một kẻ, đó là tôn giả giả can. Vậy có lẽ nào thủ phạm lại chính là bậc ẩn sĩ khổ hạnh đó?"

Khi nghi ngờ khởi lên, chuột chúa hồi tưởng lại: "tôn giả giả can thường ví mình là bậc đại trí, nhưng ngày này qua ngày khác, tôn giả ấy chỉ lim dim mắt, nói về hạnh tu một chân, quả địa cầu không chở nổi, đảnh lễ mặt trời và nuốt gió! Tôn giả ấy không có pháp nào khác. Lại nữa, thuở tôn giả ấy mới tới đây, thân thể cháy nám, lở loét, ốm yếu, xanh xao. Có lý nào nhờ nuốt gió không ăn uống gì mà bây giờ thân thể mập mạp, nung núc những thịt và mỡ? Như vậy, đích thị là do lợi dưỡng tối thượng, do máu thịt của đồng loại ta rồi! Dẫu thế, hãy khoan quyết đoán vội, vì nghi oan cho bậc tu hành chân chánh, lửa ở địa ngục sẽ thiêu đốt ta. Vậy ta hãy thử xem."

Hôm sau, khi hầu giả can về, chuột chúa để cả đàn đi trước, mình đi sau cùng.

Quả nhiên, khi vừa quay lưng, chuột chúa thoáng thấy giả can đôi mắt lim dim chợt mở ra sáng rực. Và khi ấy, chuột chúa dễ dàng lạng mình tránh khỏi cái chộp của giả can.

Chuột chúa bình tĩnh dùng định lực, kiên trú vững vàng rồi điểm mặt giả can:

- Ngươi đã lộ mặt rồi, kẻ tu hành đạo đức giả kia! Đấy có phải là sở hành của kẻ lim dim mắt, tu hạnh một chân, quay mặt về hướng đông và nuốt gió?

Chuột chúa nói lên bài kệ:

"-Ai nêu cờ chánh pháp

Khổ hạnh mắt lim dim

Bí mật làm điều ác

Dụng ý để lừa gạt

Sát hại loài hữu tình

Nhân sao thì quả vậy

Thiện, ác vốn phân minh."

Nói thế xong, với hùng dũng và uy lực của một loài chúa, chuột nhảy tới cắn đứt ba chân, móc cặp mắt, khóet miệng giả can ra như một lỗ hổng, rồi khinh bỉ nói:

"-Để ngươi tu một chân

Trọn đời lim dim mắt

Miệng nuốt gió hư không

Là sở hành chuyên nghiệp".

Đàn chuột kêu "mum mum" ra vẻ giận dữ muốn xé xác ăn thịt. Chuột chúa ngăn lại rồi cùng nhau đi về trú xứ của mình.

Giả can quằn quại trên đống máu để trả quả thịt xương và giả dối.

-ooOoo-

Đầu trang | 01 | 02 | 03
| 04 | 05 | 06
| 07 | 08 | 09
| 10 | 11 | 12 | 13
| 14 | Mục lục

Chân thành cám ơn Tỳ kheo Thiện Minh đã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 04-2002)

[Trở về trang Thư Mục]

updated: 12-04-2002

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.